

Heggesprek

Dit is 'n tweegesprek tussen Haye van den Oever en Ragini Werner, burenen in de Luddestraat in Thesinge.

Haye is leraar Engels aan het Ommelander College te Appingedam. Hij geeft les sinds 1974. Ragini was vroeger bedrijfsjournaliste bij Elsevier Science te Amsterdam. Nu is zij freelance redactrice en bedient haar klantenkring met haar nieuw bedrijf, *Native-English Editing Service*.

Haye van den Oever en Ragini Werner (foto: Myla Ultham)

Wat hebben deze Thesingers nog meer gemeen, behalve dan het feit dat ze burenen zijn? Qua uiterlijk zou je het nooit raden. Haye is lang, slank en liever beweeglijk. Ragini is klein, rond en liever lui. Hij komt oorspronkelijk uit Harlingen maar is al ruim 30 jaar thuis in Thesinge. Zij groeide op in Nieuw Zeeland, verhuisde, via Sydney en Londen, in 1980 naar Amsterdam en woont pas sinds 2000 in Thesinge. Afzonderlijk hebben deze burenen een heel andere achtergrond. Maar, als je ze vraagt twee dingen te noemen die ze echt leuk vinden, leer je dat ze evenveel van motorrijden houden en, belangrijk voor het thema van dit nummer: ze delen een voorliefde voor en een fascinatie met de Engelse taal.

Het is nazomer, 2007. Ragini – Gini – zit in haar tuin op de schommel te genieten van de zon, haar twee hondjes en een Engelstalige thriller. In de tuin ernaast loopt Haye heen en weer zijn grasveld te maaien. Het is heet. Het gebrom van de grasmachine is rustgevend. Terwijl Haye rustig in beweging blijft, doet Gini even haar oogjes dicht tegen dat felle zonlicht. Kort erna, als Haye zijn tuinspullen opgeborgen heeft, hoort hij een bruisend geluid. Over de heg tussen de tuinen in ziet hij Gini, die heerlijk op de schommel zit te snurken.

Haye (nadert het stukje heg naast de schommel. Hij praat zachtjes): Dag buurvrouw. (Zij schrikt wakker, haar hondjes blaffen)

Gini (roept bazig naar haar hondjes): Oliver! Cleo! Houd op met dat geblèr! Wees lief tegen je buurman, anders stuur ik je naar Korea waar je op de menukaart komt te staan! (Plots zijn de hondjes stil) Nou, da's beter! *And a good day to you, too*, buurman.

H: (lacht met haar mee) Heb jij zin in een Engelse krant?

G: Ah, heb je de *Daily Telegraph* weer uit? Wat fijn! Ja hoor, ik lees hem graag.

H: Goed, ik zal hem even voor je pakken.

G: Straks is ook goed. Vertel me eerst, waarom lees je zo graag deze Engelse krant?

H: Doe jij dat dan niet?

G: Natuurlijk, maar voor mij is het logisch. Het is mijn moedertaal. Voor jou toch niet?

H: Ach ja, Engels voelt voor mij net zo vertrouwd. *I love the language*. En deze Engelse krant is zo veel meer

informatief dan de gemiddelde Nederlandse krant. Engelse kranten hebben in het algemeen een bredere kijk op de wereld dan Nederlandse kranten, ze zijn niet zo beperkt. Dat is ook logisch als je bedenkt dat het Britse Koninkrijk, *the British Empire*, ten tijde van Koningin Victoria gigantisch groot was.

Ik ben ook gefascineerd door wat men noemt de 'realia' van het land, de praktische feitjes, alles wat er mee te maken heeft, zoals de geschiedenis, de cultuur en het zelf-beeld van de Brit, met al zijn beperkingen en gewoontes. Iedere keer als ik deze krant gelezen heb, kom ik tot de conclusie: een heerlijk vakantieland, maar ik zou daar niet willen wonen!

G: Ha! Ik zou Thesinge ook niet willen ruilen. Maar waar komt jouw taalpassie vandaan?

H: Op school was ik nogal goed in Engels, jij ook zeker? (*Zij knikt*) En als je goed in iets bent, dan gaat het leren vanzelf. Het werd dus voor mij een makkelijke keus om Engels te gaan studeren. Ik heb mijn scriptie gewijd aan de Britse legerofficier/geheim agent T.E. Lawrence, vooral aan zijn prachtige boek *The Seven Pillars of Wisdom*. Ken je het?

G: Jawel, maar heb 't nooit gelezen. Lawrence ken ik meer vanuit de film uit de jaren 70, met Peter O'Toole in de hoofdrol, roekeloos rijdend op z'n motor of op een wilde kameel...

H: *Lawrence of Arabia*, ja! Die film heeft zo'n indruk op me gemaakt en heeft zeker een rol gespeeld in de keuze van mijn scriptie. Ach, Engels, je raakt nooit uitgeleerd.

G: Daar zeg je wat. Ik ben het zelfs weer gaan studeren en volg nu een cursus bij het Instituut voor Tolken en Vertalers in Utrecht om mijn *editing skills* op te poetsen.

H: Klinkt heftig! Maar, als ik vragen mag, wat betekent *Native-English Editing Service*? Ik bedoel, wat doe je precies voor werk? En waarom noem je jezelf geen vertaalster?

G: (*lachend*) Omdat ik dat niet ben. Vertalen kan ik niet! Het is echt vakwerk, bestemd voor specialisten, die net zo kundig in de brontaal als de doeltaal zijn en (*ze overdrijft haar Engelse accent*) zoals je hoort, beheers ik de Nederlandse taal niet zo goed. Nee, ik richt me liever op het redigeren van teksten geschreven in het Engels door mensen voor wie het geen moedertaal is. Een goede schrijver of vertaler heeft mij niet nodig. Maar volk, dat niet zo thuis is in het Engels – zoals sommige studenten, academici of zakenlui – kunnen af en toe een *native-speaker* wel nodig hebben. Dan geef ik ze graag een *helping hand* met het aanbrengen van de *finishing touches* aan hun teksten.

H: Probeer jij er dan altijd perfect Engels van te maken?

G: Nee joh, vaak is dat niet aan de orde. Ik haal alleen de storingen eruit, de rest laat ik staan. Onveranderd dus. Stel, dat jij een brief hebt geschreven aan je nichtje in Canada. En bedenk eens, bij het corrigeren van jouw brief, dat ik jouw eigen stijfhoefjes eruit zou halen om '*perfect English*' te maken. Wat dan zou overblijven is niet meer van jou, maar iets wat ik nagekauwd heb tot nauwkeurigheid en dat is niet de bedoeling! Ik moet niet alleen de tekst respecteren, maar ook de gevoelens van de auteur. 't Is een boeiende uitdaging, vind je niet, zo keurig te moeten omgaan met taal?

H: Zolang je er lol aan hebt! Maar ja, je praat zo enthousiast over je werk, het lijkt alsof je van je hobby je beroep hebt gemaakt.

G: Dat klopt! Ik heb het geluk, dat ik met mijn moedertaal mijn brood kan verdienen en dat is hemelslekker. Maar dat doe jij toch ook, in jouw beroep als docent Engels?

H: (*veegt een sprietje gras van zijn mouw af*) Dat klopt. Het is mijn hobby ook, want als ik *in the mood* ben, schrijf ik Engelstalige *poetry*. En de *Daily Telegraph* is een heerlijke bron van leuke teksten en wetenswaardigheden voor in de klas. Maar goed, ik zou uren door kunnen kletsen in dit hegggesprek van ons, maar ik moet verder klussen. Prettige middag nog!

G: Insgelijks en *don't work too hard!*

H: *Don't worry, I won't.* Maar nu eerst, buurvrouw, zal ik de krant voor je halen.

G: Dank je, buurman, da's heel erg lief van je.

Voordat Haye terug is met zijn opgerolde krant, knijpt Gini haar oogjes dicht en is zij snel weer teruggevallen in snurkstand. Haye geeft de krant aan hondje Oliver die het netjes op de voeten van zijn bazin dumpst. Het andere hondje, Cleo, dat jaloers is op de aandacht die Oliver kreeg, begint gefrustreerd aan de pagina's te scheuren. Eindelijk doet Oliver ook mee aan het spel en voordat je het weet, liggen beide kleine hondjes diep te rommelen in een overheerlijk nest van Engelstalige woorden.

